

«Кажуть, що на світі все від жінки»

Сценарій заходу присвяченого до Міжнародного жіночого дня 8 Березня

(звучить приємна музика, на фоні якої звучать слова)

Колись давно на славному Олімпі,
Жили одні Боги-чоловіки,
Так існували ще б вони довіку,
Якби там не з'явилися жінки...

(на сцені декорації Олімпу. Зевс миє підлогу. З'являється Гермес)

Гермес - Я Гермес - вісник богів, вітаю тебе, о могутній Зевсе. А що це ти робиш? ти ж бог, а працюєш; як простолюдин?

Зевс - Бог, Бог та це все моя люба Гера відлучилася у салон краси. Бач, свято у неї. та мало того, ще подарунок замовила крем заморський «чорна перлина». І де його шукати? Біда, тай годі... (миє далі). Ати не вештайся тут, Гермесе, не заважай порядному чоловікові працювати.

Гермес - тобою керує жінка? Який ти бог?

Зевс - (витираючи піт з чола сідає) а знав би ти, який у Гери характер. З нею не посперечаєшся. Не зроблю всього, то вона не подивиться, що я бог. Як почне метати блискавиці з очей - спопелить до тла!

(З'являється Юпітер у фартусі та качалкою в руці)

Юпітер - Оце так маячня ця домашня робота! Жив собі, не тужив, і от зустрів Афіну і почалося: милий,ю помий посуд, милий, приготуй сніданок, милий, випери білизну,... годі з нас (скидає фартух) знущається, Зевсе, давай виженемо наших богинь на землю!

Гермес - Ви що? Та чого ми варті без жінок? Вони такі ніжні, красиві, витончені.

Юпітер - А ти не лізь! Добре тобі говорити ти ж іще не одружений!

(Суперечка між Гермесом і Юпітером)

Зевс - Ну годі сперечатися! я - головний бог, і останнє слово за мною. Вигнати їх ми завжди встигнемо, краще подивимось у мій срібний піднос, як ставляться до жінки жителі землі? Чи жаліють їх? І що це за жіноче свято? Принеси, Гермес, мій срібний піднос і золоте яблуко.

(Всі троє дивляться на піднос, по якому котиться золоте яблуко, Зевс, Юпітер і Гермес зникають, Виходять ведучі.)

Ведучий 1

- І знову починається весна,
Так, як було ще в неоліті,

Лише перша брунька вибухне на віті,
І знову починається весна!
І знову починається життя,
Швидкі шалені зміни на землі,
Кінчається симфонія зими
І знову починається краса
(Звучить ніжна мелодія)

Ведучий 2

Жінка... перед нею все тьмяніє
Її краса чарує, її ніжність вражає,
Її любов окрилює.
Вона, як перлина, чиста і досконала,
Вона, як пісня, яка звучить у серці,
Вона як вітер, легка і мінлива,
Вона, як іскра, гаряча і спопеляюча,
Вона, як мрія, недосяжна і зваблива.
Найкращі слова на світі, найпрекрасніші пісні - все для неї.

(худ. номер)

Ведучий 1

- Мовиш: земля, вода пшениця
І постає жіночий, ніжний рід.
Де б'ється джерелом лунка криниця,
Де дихає у всесвіт білий світ.
Мовиш і кохана, жінка, мати,
Які святі і лагідні слова,
Од них у серці завжди свято,
А на душі кохання і вина.

Ведучий 2 - Жінка-кохана, жінка-мати. Ми схиляємо голови перед тобою,
розуміючи твою велич.

Читець 1

За все, що маю, дякую тобі
За все, що маю і що буду мати.
Ночами сняться зорі голубі
І вишні на причілку хати.
Тому, що сняться зорі голуб
І вишні на причілку хати,
Тому спішу подякувати тобі
За все, що маю, і що буду мати.

Нехай світанок цим весняним святом
Над цілим світом зоряно цвіте,
Хай сяє сонцем в серці слово «мати»,
Таке незгасне, вічне святе.

(худ. номер)

Ведучий 1 Після того, як до Бога звернувся чоловік і заявив про свою нудьгу. Бог задумався з чого зробити жінку, якщо весь людський матеріал пішов на чоловіка. Але, не бажаючи відмовитися у проханні своєму улюбленицю, після короткого роздуму став створювати жінку з кількох яскравих променів сонця, усіх чарівних фарб зорі, задумливого місяця краси лебедя, грайливості кошеняти, граціозності газелі, ласкавого тепла хутра, притягальної сили магніту.

Ведучий 2 - він змішав усе разом, а потім додав туди трохи холодного мерехтіння зірок, в'їдливості мухи, впертості віслюка, ревливості тигриці, мстивості пантери, кровожерності п'явки, отруйності змій, дурману опіуму та безпощадності стихій. Цю жінку Бог передав чоловікові, промовивши при цьому: «Бери її такою, якою вона вийшла, і не намагайся її переробити, зазнавай щастя з нею протягом життя, терпи муки від неї до самої смерті.»

Читець 2

Кажуть, що на світі все від жінки,
Все від неї на оцій землі,
Перший подих весняної квітки,
Тепле сонце й в небі журавлі.

Крик дитини, рідна річ і слово,
Паросток життя - це все вона,
на порозі знайдена підкова,
Щастя не відкрита тайна.

Хто ж вона? прекрасна Афродіта,
Чи можливо, Єва, хто вона?
Неможливо нам її пізнати,
Не пізнавали всіх основ буття.

Чи твердиня, нездійснена мрія?
Чи душі натягнута труна?
Крапля світла, віра надія,
Молода, нев'януча весна.

Яблуневим цвітом, теплим літом,
Зрілим яблуком чи подихом зими
все минає, зостається тільки,
Як святиня, - жінка на землі.

(художній номер)

Ведучий 1 Жінка - це одвічний біль і одвічна втіха, вона перетворити життя на рай. жінка і любов - це слова, практично усе життя поруч.

Читець 3

1. Жінка в світ приходять для любові,
Любити маму - поки ще мала,
Любити ляльку - тільки підросла,
А коли вперше вийшла за поріг -
Любити небо і м'який моріг.
Дім батьківський і квіти чорноброві.

Бо жінка в світ приходить для любові!
Росте вона, й росте її любов.
Ростуть її бажання і надії,
І от проходять роки молодії
І по землі вона іде, несеться,
Сторожко прислухаючись до серця.

2. Що в дзвоні міст чи шелесті дібров
Підкаже їй - Прийшла твоя любов!
Це ж та любов, що перша і остання!
Такої ще ні в кого не було!

До неї підступить не сміє зло!
Вона яркіш, ніж сотня сонця сія
Вона твоя! Вона лишень твоя!
Тобі її на сотню років стане.

Це ж та любов, що перша і остання!
І відшумів весільний водограй,
Та знову як же світу не радіти,
коли народжуються в тебе діти.

3. І ночі всі недоспані - дарма...
коли воно лепече вперше: «Ма...»
І ти свята, - і в серці в тебе - рай.
хоч відшумів весільний водограй.

І попливуть літа, літа, літа.
Усіх годуєш, хоч сама голодна
І часом нерви стримати не годна
Та будеш захищати, як в бою,
Оту домашню каторгу свою,
Хоч сум торкає очі і уста,
І хоч пливуть літа, літа...
Але якби все те почати знов?!

4. Адже той борщ щоденний - то любов,
Сорочка чисто випрана - любов,
І ночі, що не спала ти - любов,
І квіти, що посіяла - любов.
І очі правнуків ясні - любов.
Вся Україна - то твоя любов,
Все б так було, якби почати знов,
Жіноча доля в світі - це любов!

(худ. номер)

Ведучий 2 - Дорогі наші, милі, ніжні, найкращі!

Є в коханні і будні, і свята,
Є у ньому і радість, і жаль,
Бо не можна життя заховати,
За рожевих ілюзій вуаль,
Бо тебе і мене б судила
Не образа, не гнів - любов,
В душі щедро вона освітила,
Оновляла їх знов і знов.
(Виходять хлопці)

Читець 4

1. Несем любов
Коханим й матерям,
Плекаєм квіти
На землі і в серці.
Неначе сонце
Весняним полям,
Нехай вам, любі,
Доля усміхнеться!

2. Найкращі квіти хочеться
В цей день принести вам,
Найкращі всі слова,
Щоб більше лунало в житті пісень,
І лиш весна в душі цвіла,
Хай радість осяває будні і свята,
Хай святість зориться доброта.
І щастя вам веселого й багатого
На довгі-довгі сонячні літа!

3. З роси, з води - на добру сотню літ,
Людського щастя, благ людського по вінця,
Здоров'я шлем міцного, як граніт,
Щоб теплих весен сонячне проміння
Будили в серці ніжні почуття,
Щоб не торкалась скронь зими пороша,
Щоб ви пройшли через усе життя
Такі, як є - привітні і хороші.

(худ. номер)

(З'являються боги)

Гермес - Бачиш, Зевсе, як люди на землі величають і шанують жінок, я ж казав, що жінки - це прекрасно! А ви: «Зречемося їх, виженемо з Олімпу». От якби не мудрість Зевса, то втратили б ми наших богинь назавжди, а на землі їх шанували б, ой як шанували б!

Юпітер - І дійсно, я згоден, що один раз у рік вони святкуватимуть своє свято. Але лише раз на рік!

Зевс - От і дійшли до згоди. Отож наказую у цей день всіх жінок-богинь на Олімпі, шанувати і любити, вітати їх зі святом. А для земних жінок зіслати благополуччя, щастя і любові у вигляді золотого дощу і перших весняних квітів.

(Іде «золотий дощ». Вручають квіти)